



Живата легенда на германския метъл, идеологът, композиторът и певецът Peavy Wagner се среща за първи път с "Metal Katehizis" (и за четвърти път с Maldoror), за да сподели пред вас най-интересното около брилянтния нов албум на немското пауър-трио, проблемите с Mike Terrana, мрачните си възгледи за съвременния свят и още куп любопитни неща, които ще намерите само тук - в най-големия сайт за Праведна Музика в българското уеб-пространство.

Metal Katehizis: Здравей, Peavy, много се радвам да те чуя!

Peavy: Аз също, Ейдриън!

Поздравления за "Carved in Stone"! Доста изненадващо завръщане към най-любимия ми Rage - онзи от периода '92-'95. Как го виждаш на фона на предпоследното ви творение "Speak of the Dead"?

Благодаря ти за ласкавите думи. Предишният диск бе съвсем различен - симфоничен, пищен и леко протяжен, - докато новият албум е директен, агресивен и настъпателен. Както ти каза, завръщане към онзи мелодично-агресивен Rage от ерата на "The Missing Link" и "Black in Mind".

Защо го направихте? Какъв ефект търсехте?

О, да ти кажа честно, не беше преднамерено. Получи се абсолютно спонтанно. Не знам, може би това просто е бил нашият начин да загърбим миналото си с Mike и да насочим натрупаната енергия в креативна посока.

Да, веднага прави впечатление, че звучите адски свежо и нахъсано...

Това вероятно е следствие от идването на Andre Hilgers (новият барабанист, свирил в Axxis и Silent Force - б. авт.) в групата. Той е страхотен човек и музикант, обожава такъв тип музика и свири изключително здраво. Самата атмосфера в бандата е доста различна и съм щастлив да заявя, че Rage е в подем.

Тази свежест обаче не е за сметка на професионализма и перфекционизма, които неизменно се усещат в произведенията ви. "Carved in Stone" поражда с брилянтното съчетаване на идея, реализация и аранжимент.

Може би натрупаният опит си казва думата, ха-ха! Този път работихме доста повече над композициите. Новият ни барабанист Andre живее доста близо до нас - в същия район, - ето защо цялата група бяхме заедно почти през цялото време и аранжиментите бяха изпипани почти до съвършенство.

Как протече работата по аранжирането?

По-голямата част от аранжиментите са дело на Victor. Той все пак е класически музикант и това му е стихията. Естествено, обсъждаме всичко помежду си, но специално в тази сфера аз по-скоро отговарям за идеите, а той - за реализацията им.

Някаква необичайна случка по време на записите?

Да ти кажа честно, сега студийната работа протече съвсем спокойно, гладко и почти безметежно. Mike винаги изпаднаше в нервна криза по време на записи, понеже звукът на барабаните все не му харесваше. Започваше да псува, да мята палки и да ритва чинелите... изобщо, беше доста емоционален. Andre е негова пълна противоположност - спокоен, уравновесен и усмихнат.

Да не отлагаме повече въпроса, който всички фенове на Rage очакват с нетърпение - какво точно се случи с Mike Terrana?

А, нищо особено - просто го изгонихме от групата. Той беше 8 години в групата, ала през последните 3 се промени драстично. Интересът му към бандата постепенно намаляваше и от един момент нататък започна да мисли единствено за себе си - как да изпъкне по-добре, какво дръм-соло да направи, как да привлече по-голямо медийно внимание към себе си... Сякаш Rage бе нещо като негова пи-ар компания, която да го направи още по-известен... Не даваше и пет пари нито за музиката, нито за феновете. И това се усещаше не само вътре в групата, а и отстрани. По време на последното ни турне той се държа изключително грозно и агресивно - нахвърли се върху един човек от екипа ни, а когато аз се притекох да помогна, се нахвърли и върху мен. През последните няколко месеца той не размени и една дума с мен или Victor. Пътуваше все сам, не отговаряше на обажданията ни и просто не можехме да работим заедно. Накрая си уговорихме среща, на която да обсъдим всички тези проблеми и да се опитаме да ги разрешим. Той обаче отказа да се появи и на тази среща. С това чашата преля и в началото на декември 2006-а му се обадохме и му казахме, че вече не е част от групата. Започнахме да се оглеждаме за нов барабанист и така открихме Andre.

Имаш ли някаква представа защо Mike е станал толкова агресивен?

Не знам. Може да е "криза на средната възраст" - все пак приближава петдесетата. Може и да е бил депресиран от личното си положение. Не знам, защото той така и не дойде да си поговорим и да обсъдим нещата като цивилизовани хора. В първите години, когато се присъедини към Rage, живееше близо до нас и се виждахме доста често. Тогава бяхме доста близки, споделяхме си, ходихме да пием заедно... После обаче се премести в Дания и оттогава се затвори в себе си, стана друг човек.

Мислиш ли, че е прекалил със стероидите? Все пак демонстрираше впечатляваща за петдесетинагодишен мъж физика...

Ха-ха, напълно е възможно. Всяка свободна минута Mike прекарваше във фитнес залата, беше маниак на атлетичната си фигура и нищо чудно да се е поназобил в повечко. Е, да е жив и здрав!

Да минем на по-сериозни теми. Кога всъщност написахте материала за "Carved in Stone"?

Започнахме миналата пролет, когато нахвърлихме основните идеи, ала същинското творчество бе през лятото. В началото на септември влязохме в студиото и до края на октомври бяхме готови със записите.

Ако не се лъжа, сега май имате само една песен с оркестрации...

Да, така е. Просто "Lord of the Flies" беше единственото парче, което според нас имаше нужда от оркестрации. Ако бяхме наблъскали оркестрации и в другите песни на всяка цена, само щяхме да размием директното и агресивно звучене на албума. В тази песен обаче оркестрациите просто бяха задължителни.

Свързана ли е с романа на Уилям Голдинг "Повелителят на мухите"?

О, да - именно тази книга ме вдъхнови за написването ѝ. Много мрачен и песимистичен поглед към човечеството.

И защо тогава е толкова кратка (само 6 минути и половина)? Можехте да направите цял концептуален албум по романа...

Е, прав си, но успяхме да разгърнем всички идеи, които имахме за песента. Не сме като някои други групи, които пълнят албумите си с какво ли не, само за да приберат пари от лейбъла и да кажат, че са записали пълнометражно студийно произведение...

Вие никога не сте били група, която пее за маргаритки и агънца, но като споменахме Голдинг, имам усещането, че този път си дал израз на още по-мрачни и жестоки наблюдения върху съвременния свят и човешката природа...

Ха-ха, има нещо такова. Имам ли обаче някакъв избор - виж накъде вървят нещата. Виж колко нещастия причиняват религията и войните по света... Би било прекрасно, ако човешките същества биха могли да живеят без религия, но за съжаление това изисква лична зрялост и мъдрост, които не всеки притежава... Много по-лесно е да следваш нечии чужди предписания и да бягаш от бремето на отговорността, което носи един свободен, неробуващ на религиозни окови дух.



Как мислиш, има ли надежда за човечеството?

Не. Просто не се движим в правилната посока. Пътят, по който сме поели, води само към разрушение и смърт. Не е далеч денят, когато видът Homo Sapiens просто ще изчезне. Като се замислиш, такава е съдбата на всяко живо същество - всеки биологичен вид в един момент отстъпва пред друг и понякога, както е в случая с динозаврите, изчезва завинаги. Следващата стъпка на еволюцията ще бъде да създаде нов вид разумни същества - наистина разумни, а не като нас - някакъв нов вид Homo, който да продължи живота на тази планета. А какво ще стане с нас тогава... нали знаеш какво е станало с неандерталците и другите първобитни хуманоиди преди появата на Homo Sapiens?

Това е доста интересна концепция. Определено трябва да направиш албум на тази тема.

Дяволски прав си. Не искам да говоря на тази тема, защото още е рано, но наистина имам такива намерения, само да съм жив и здрав...

Ако трябва да бъдеш пределно конкретен, можеш ли да назовеш най-пагубната и деструктивна човешка черта?

Коренът на злото според мен е страхът. Всички лоши решения, взети когато и да било в човешката история, винаги са били продиктувани от страха. И не говоря само за държавна политика, а и за индивидуални, чисто човешки решения, които взимаме за самите себе си. Замисли се например до каква степен страхът да не бъдем приети от общността, от

другите, ни тласка към едно или друго. А лошите решения водят до негативни последици, и когато всеки от нас постъпва така, представи си какво се случва сумарно в целия свят...

Като започнахме темата "страх", просто не мога да се въздържа да не те попитам за един от любимите ти автори и безспорен вдъхновител на голяма част от творчеството ти Х. Ф. Лъвкрафт. Смяташ ли, че неговото творчество е остаряло на фона на съвременните ужаси и страхове, вкопчили човечеството в пипалата си?

Ни най-малко. Може да е поовехтял по отношение на някои технически подробности, но като цяло е истински пророк по отношение на десетки неща. Неговите творби засягат онзи изконен сблъсък на човека със злото, който за съжаление винаги ще бъде част от света.

Кое е най-любимото ти произведение на Лъвкрафт?

Трудно е да се каже, но може би "Случаят с Чарлз Декстър Уорд".

И двамата сме на едно и също мнение. Ти си един от малкото метъл вокалисти, чийто глас е забележителен не само с режещата си агресивност и мощ, но и с топлиите и емоционални нюанси, които придават една лирична човечност на всичките ти творби. Каква е тайната ти?

Записвам албуми от 25 години и може би най-накрая съм намерил адекватния за скромните ми възможности начин на изразяване, ха-ха! Не, сериозно - може и да се повтаря, но ще подчертая, че опитът наистина си казва думата и колкото по-възрастен ставам, толкова по-зрял става гласът ми. Не мога да омаловажа и невероятния китарист, с когото работя - когато Victor дойде в групата през 1999-а, първото нещо, което ме попита, преди да започнем работа по новия материал, бе: "Какъв е диапазонът ти?". Аз му отвърнах: "Май никой не знае". Започнахме да записваме моето пеене от най-ниските до най-високите ноти. Накрая прослушахме записаното, сравнихме го и стигнахме до извода, че от тази до тази нота звучи най-добре. Оттогава работим по този начин - когато композираме нова песен, проверяваме дали вокалната линия се вписва в тези граници и гледаме да няма по-ниски или по-високи тонове. Преди '99-а не правехме това, защото просто не го знаех, ха-ха! Добре е обаче всеки професионален музикант да работи по този начин - най-малкото, от това ще спечели както той, така и слушателите му.

Victor наистина е възхитителен музикант. Сред многобройните му гост-участия изпъква и албумът на бившия певец на легендарната руска група Ария Валерий Кипелов. Освен че свири в тавата, Victor изпълнява и главната роля във видеоклипа "Я здесь". Знаеш ли нещо повече за това?

О, това, което виждаш във видеото, всъщност са откъси от цял филм - рицарски филм, направен в Беларус (откъдето е и Victor) от един негов приятел.

Знаеш ли как се казва филмът?

За съжаление не. Беше някакво руско заглавие, просто нямаше как да го запомня.

Какви спомени имаш от съвместното турне на Rage и Ария?

Това беше първото ни руско турне и изобилстваше от добри шоута, готина публика и страхотни купони, но най-яркият ми спомен за съжаление е лош. Тур-бусът ни катастрофира и двама души загинаха, а нашият дръм-техник бе тежко ранен и се размина на косъм от смъртта. Никога няма да забравя този кошмар. Автобусът ни беше блъснат от камион в средата на пустошта, на стотици километри от Волгоград, близо до чеченската граница, където бушуваше война. Трябваше да минат дванайсет часа, докато получим медицинска помощ, и тези двама души умряха от загуба на кръв. Беше ужасно. Ако ги бяха откарвали навреме в болницата, вероятно още щяха да са живи. Никой обаче не се появи и ние трябваше да ги гледаме как издъхват в собствената си кръв на шосето.

Съжالياвам, че пробудих този тежък спомен. Това е първото ти интервю за "Metal Katehizis", ето защо не мога да не ти задам фундаменталния въпрос как всъщност решихте да се кръстите Rage?

О, връщаш ме дълбоко назад в миналото. Тъкмо щяхме да подпишем договор с "Noise Records" - тогава се наричахме Avenger. Оказа се обаче, че в Англия също има група на име Avenger. Тогава барабанистът ни предложи името Rage. Предполагам, заради едноименната песен на Judas Priest. В интерес на истината обаче никога не съм го питал, така че може и нещо друго да е имал на ум, ха-ха!

Последен въпрос - има ли шанс да ви видим скоро в България?

О, да. По всяка вероятност ще ви гостуваме през май, само че не ме питай за датата, защото преговорите още не са приключили. Сигурен съм обаче, че ще си един от първите, които ще разберат!

Peavy Wagner за всяка от песните в албума:

"Carved in Stone" - една от най-добрите и завладяващи песни, които сме правили някога. Интрото също е много силно и загатва за мелодията на припева. Песен със силна социална и антивоенна насоченост.

"Drop Dead!" - напомня ми за Metallica с агресивните си, тежки рифове. Забележителни китари, каквито, между впрочем, са и в целия албум. Текстът ѝ е доста циничен, така че не го приемайте твърде навътре. Аз обаче исках да звучи точно така.

"Gentle Murders" - също доста циничен текст. Първите четири песни от албума са на Victor като музика, така че рифовете са изключителни.

"Open My Grave" - парче с арабски и ориенталски мотиви. По него заснехме и видеоклип. Здрави рифове и яко пеене от моя страна.

"Without You" - една от моите песни. Започва като балада, но после се разгръща чрез пауър рифове и според мен има страхотен припев.

"Long Hard Road" - също една от моите песни. Класическа Rage-песен - много Judas Priest-рифове и мелодии, грабващ припев.

"One Step Ahead" - друга от композициите на Victor, изпъкваща със силен припев и мощни рифове.

"Lost in the Void" - тежка среднотемпова песен. Има фантастично соло по средата. Беше моя идея и не искам да се хваля, но не сте чували такова соло от години.

"Mouth of Greed" - една от любимите ми песни. Напомня доста на ранния Rush като структура, сглобка и акорди.

"Lord of the Flies" - единствената песен с оркестрация. Изключително въздействаща и дълбока композиция, изпълнена с мрачна и зловеща атмосфера. Мога да я сравня (само донякъде) с Alive But Dead от по-старите ни неща.

